

РЕШЕНИЕ

№ 548

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 131-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА

при участието на секретаря МАЯ Г. КАРГОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА
Административно наказателно дело № 20211110212656 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление (НП) № 585937-F617145 от 08.07.2021 година, директорът на дирекция СДО в ТД на НАП-гр.София е наложил на "Г." ООД, с ЕИК ***** имуществена санкция в размер на 2542, 58 лева на осн. чл.180а, ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл.86, ал.1, т.2 и т.3 ЗДДС, вр. чл.86, ал.2 ЗДДС.

Недоволно от издаденото наказателното постановление е останало санкционираното лице, което в срочно подадена жалба го атакува с искане за отмяна. В жалбата най-напред се излагат съображения за съставяне на АУАН след тримесечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН, почерпени от обстоятелството, че данните за нарушението и нарушителя са били на разположение на наказващата администрация още при подаване към същата на Протокол по чл.117, ал.1 ЗДДС с № 2930/01.02.2020г., депозиран ведно със справката-декларация, дневниците за покупките и продажбите, като именно въз основа на същите е възложена и проверката, довела до санкционирането. На следващо място се сочи, че при съставянето на АУАН и НП са допуснати нарушения на процесуалните правила, свързани с описанието на нарушението и посочването на нарушените разпоредби, като в същите не се съдържа надлежно описание на деянието- посочване на данни за извършена облагаема доставка на стока или услуга, в частност дата на извършване и предмет, задълженото лице и основанията за това. При това и като твърди, че АУАН съдържа единствено цитиране на представен от дружеството документ- "фактура № 96113771/05.09.2019г. жалбоподателят се позовава на нарушено право на защита. Наред с това се изтъква, че в хода на административно-наказателното производство не е изяснен момента на данъчното събитие, респективно на възникване на задължението, както и не е взет предвид специфичния характер на доставката- "игрални автомати", чието придобиване се обуславя от акт на държавен орган- издаване на лиценз. В заключение се излагат доводи за маловажност на случая.

В съдебно заседание жалбоподател, редовно призовано, се представлява от адвокат П.,

който моли за отмяна на издаденото наказателно постановление, по изложените в жалбата съображения. В допълнение изтъква, че актосъставителят е узнал за допусната при начисляване на ДДС забавя, още на 26.02.2021г. при среща със счетоводителя на дружеството, като отново се акцентира и върху непълното описание на нарушението, в частност датата на деяние. Освен това се излагат твърдения, че доколкото се касае за плащания по лицензионен договор, то същият следва да се определи като такъв с постоянно изпълнение, респективно датата на данъчното събитие е моментът на плащане по същия, а не датата на издаване на фактура, с която същият не е задължително да съвпада.

В съдебно заседание въззиваемата страна-редовно призована се представлява от юрисконсулт Кирилова, която моли за потвърждаване на наказателното постановление и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и наказващия орган, и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателя "Г." ООД, ЕИК *****, е търговско дружество, регистрирано в Република България, със седалище в гр.София, представлявано от управителя си М.Т..

По споразумение с търговско дружество ***-Еуро В.В. със седалище в Кралство Нидерландия, дружеството-жалбоподател следвало да получи доставка в Република България на оборудване за игрална зала- игрални автомати. Стоките били получени на територията на страната на 14.08.2018г., видно от приложеното ЧМР, като била придружена от Известие за доставка(Delivery Note)# 82844410 и проформа фактура(Commercial Invoice) # 94776604, като между страните бил уговорен едногодишен тестови период, предхождащ одобряване и закупуване на автоматите. Окончателния договор за закупуването на игралното оборудването е сключен на 05.09.2019г., а плащане на получените стоки- 13 броя игрални автомати- *** Crystal Slant Sphinx Riches, следвало да се извърши въз основа на издадена от нидерландското дружество Фактура № 96113771/05.09.2019г. на стойност по 130 000 евро.

Съгласно чл.84 ЗДДС, доколкото се касае за вътреобщностно придобиване по смисъла на чл.13 ЗДДС, то данъкът върху добавената стойност за извършената доставка е дължим именно от лицето извършило придобиването т.е. получателя на стоките. Отнесено към настоящия случай последното е породило задължение за начисляване и внасяне на ДДС, върху посочената стойност на стоките, именно за "Г." ООД. Съгласно чл.86, ал.1, т.1-3 ЗДДС, лицето, за което е възникнало данъчното задължение и данъкът е станал изискуем следва да начисли същия като издаде данъчен документ, да отрази доставката в дневника за покупки и да я включи в справката декларация за съответния период. Съгласно изричната норма на чл.117, ал.1, т.1 ЗДДС, в настоящи случай начисляването на данъка става чрез издаване на протокол, който съгласно чл.117, ал.3 ЗДДС е издава в 15-дневен срок от датата на настъпване на изискуемостта, която с оглед конкретиката на казуса се определя по правилото на чл.63, ал.3 ЗДДС, а именно- 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е възникнало данъчното събитие. Последното се определя по общите правила на чл.25 ЗДДС, като в настоящия, видно от писмените обяснения на представител на дружеството предоставени в електронна кореспонденция с проверяващите органи, договорът за прехвърляне на собствеността е сключен на 05.09.2019г., като за плащането на цената по същия са издадени две фактури- процесната 96113771/05.09.2019г. и фактура № 96113772/05.09.2029г. Съгласно изричната разпоредба на чл.25, ал.2 ЗДДС, по правило датата на данъчното събитие е датата, на която е прехвърлена собствеността върху стоката, което предвид вещно-транслативния ефект на договора за покупко-продажба е датата на сключването му т.е. 05.09.2019г. , независимо от уговорките относно срока на плащане на цената.

При това обаче, въпреки възникналото задължение за начисляване на данъка чрез извършване на посочените по-горе действия, дружеството-жалбоподател "Г." ООД, не предприело своевременно, а именно в срок до 30.10.2019г., т.е. 15-дни от настъпване на изискуемостта, действията по начисляване на данъка, описани в чл.86, ал.1 ЗДДС. Едва с протокол № 0000002930 от 01.02.2020г. издаден на основание чл.117 ЗДДС, начислило данъка за доставката получена по фактура № 96113771/05.09.2019г. в размер на 50 851, 58 лева, и отразило същия в справката- декларация по чл. 125 ЗДДС за данъчен период- февруари 2020г.

С Резолюция за извършване на проверка № П-22222520216092-ОРП-001/29.12.2018г. било възложено извършване на проверка по спазване на осигурителното законодателство. В рамките на същата била извършена проверка на място по седалище и адреса на управление на „Г.“ ООД, която е отразена в в Протокол № 1583368/26.02.2021г., като видно от съдържанието му, са били проверени първични и вторични счетоводни документи и регистри, приобщени са декларации от лица, работещи по трудово/гражданско правоотношение с „Г.“ ООД. Наред с това с нарочно искане № П-22222520216092-040-002/25.03.2021 г. от проверяващия екип на ТД на НАП София, от дружеството било изискано да представи фактури от доставчици от ЕС, протоколи за самоначисляване по чл. 117 ЗДДС, транспортни документи и банкови извлечения за периода 01.01.2019 г.- 31.12.2020 г., като същите постъпили в ТД на НАП с придружаващо писмо вх. № 2553-03-301/05.04.2021г. Проверката приключила с Протокол № П-22222520216092-073-001/29.06.2021г., В рамките на същата и въз основа на представените документи било констатирано посоченото забавяне при изпълнение на задължението за самоначисляване.

В тази връзка на 22.06.2021 година бил съставен акт за установяване на административно нарушение № F617145/22.06.2021 година от страна на свидетеля Г.К., с който срещу "Г." ООД било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че не е изпълнило задължението си да начисли ДДС по получените на 05.09.2019г. доставка на стока от ***-EUROPE B.V., като издаде протокол по чл.117 ЗДДС, включи размера на данъка при определяне на резултата за месец октомври 2019г. и посочи документа в отчетните регистри, депозирани пред приходната администрация в срок до 15.11.2019г., квалифициран като нарушение на чл.86, ал.1, т.2 и т.3, вр. ал.2 от ЗДДС.

Съставеният АУАН е връчен на управителя на дружеството- М.Т., като в рамките на срока по чл.44, ал.1 ЗАНН са изложени възражения в писмена форма.

На основание така изготвения акт за установяване на административно нарушение било съставено наказателно постановление (НП) № 585937-F617145 от 08.07.2021 година, директорът на дирекция СДО в ТД на НАП-гр.София е наложил на "Г." ООД, с ЕИК ***** имуществена санкция в размер на 2542, 58 лева на осн. чл.180а, ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл.86, ал.1, т.2 и т.3, вр. чл.86, ал.2 ЗДДС

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на събраните гласни доказателства- показанията на свидетелите Г.К. и М.С., депозирани в хода на съдебното следствие, както и на база приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства - АУАН F617145/22.06.2021 година, Наказателно постановление (НП) № 585937-F617145 от 08.07.2021 година, Заповед за компетентност на административнонаказващия орган, Резолюция за възлагане на проверка, Протокол № П-22222520216092-073-001/29.06.2021г., Протокол № 1583368/26.02.2021г., придружително писмо вх. № 2553-03-301/05.04.21г. по описа на дирекция СДО при ТД на НАП София, протокол по ДДС изходящ № 2930/01.02.2020г., протокол по ДДС входящ № 2930/01.02.2020г., фактура № 96113771/05.09.2019г., ЧМР, известие за доставка, проформа фактура, разпечатка на електронна кореспонденция, съдържаща писмени обяснения.

Съдът кредитира показанията на свидетеля К., по отношение на участието ѝ в извършената проверка, в частност обмяната на информация с поверявания субект. Следва

обаче да се отбележи, че предвид констатирането на повече от едно нарушение от страна на дружеството-жалбоподател, в изложеното от нея се наблюдава смесване на конкретика, като в хода на съдебното следствие тя излага факти за допуснато аналогично нарушение на ЗДДС, относими към доставката на софтуер за игралното оборудване, а не към самите игрални автомати. Същото в пълна степен важи и за изложеното от свидетеля М.С., счетоводител на дружеството, като показанията ѝ отново допринасят основно за изясняване на последователността и характера на действията на приходната администрация в рамките на извършената през 2021 година проверка.

Писмените доказателства, приобщени по делото по реда на чл.283 от НПК, съдът възприема в цялост, тъй като същите са логични, последователни съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие. Следва да се посочи, че в преимуществената си част те са официални документи, като не са налице основания за съмнение в автентичността или достоверността, на което и да е от приложените писмени доказателства, като те са и основен източник на информацията относно конкретното деяние и неговите обективни характеристики. При това и като отчете, че доказателствените източници са еднопосочни, както и предвид обстоятелството, че отсъства спор по фактите, относно самото деяние, и по аргумент от чл.305, ал.3, изр.2 НПК, съдът намери, че не дължи обсъждането на всеки от доказателствените източници поотделно. Следва единствено да се отбележи, че от събраните доказателства по безпротиворечив начин се установява фактическата обстановка, така както е възприета от съда.

Въз основа на възприетата за несъмнена фактическа обстановка и след като, предвид разпоредбата на чл.334 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН, извърши цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на обжалване, в рамките на преклузивния срок, с оглед, на което е допустима, а разгледана по същество в рамките на правомощията на съда да извърши цялостна проверка на обжалваното НП, се явява неоснователна в искането за отмяна, по изложените по-долу съображения.

Административнонаказателното производство е образувано и срещу дружеството е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН № F617145/22.06.2021 година, който е съставен от компетентен орган, в рамките на материалната и териториална компетентност на последния. Съгласно чл.193, ал.2 от ЗДДС, актовете за нарушения се съставят от органите по приходите, към които, съгласно чл.7, ал.1, т.4 от ЗНАП се числят и служителите на Национална агенция по приходите, заемащи длъжност „инспектор по приходите“. Наказателното постановление също е издадено от териториално и материално компетентен орган-директор дирекция "Средни данъкоплатци и осигурители" при ТД на НАП-гр.София. Съгласно чл.193, ал. 2 от ЗДДС, наказателните постановления за нарушения по същия закон се издават от изпълнителния директор на НАП или оправомощено от него лице, каквото, съгласно т.1.3, б.В на Заповед ЗЦУ-1149/25.08.2020г. се явява и директорът на дирекция СДО при ТД на НАП София.

На следващо място съдът намира, че АУАН и НП са издадени в рамките на законоустановените срокове, като за нарушения на данъчното законодателство чл.34 ЗАНН предвижда започване на производството в двугодишен срок от деянието, който в настоящия случай е спазен. Същото важи и по отношение на установения в чл.34, ал.1 ЗАНН срок за съставяне на АУАН, а именно три месеца от откриване на нарушителя, като възраженията на дружеството за по-ранно узнаване се явяват несъстоятелни. На първо място независимо от периодичното изпращане на информация до приходната администрация под формата на справки, декларации и други, то съгласно константната съдебна практика, началото на срока по чл.34, ал.1 ЗАНН се поставя с констатиране на конкретно нарушение от страна на

контролните органи, а не с наличието на потенциална възможност за това на база регистрите водени в НАП. Наред с това за установяване на нарушението в конкретния случай е била необходима и допълнителна информация, изискана от контролните органи в хода на започналата проверка, като видно от събраните гласни и писмени доказателства, това е станало с нарочно искане от 25.03.2021г., а документите относно извършените ВОП са предоставени на 05.04.2021г. Твърдението на дружеството-жалбоподател, че това е станало още на 26.02.2021г. по време на извършване на проверката на място по седалището и адреса на управление на дружеството, не намира подкрепа в доказателствения материал, и бе категорично опровергано както от свидетеля К., така и от свидетеля Стоянова, която сочи, че по време на посоченото посещение не са представяни и обсъждани нито VIES-декларациите, нито пък документите отразяващи отношенията с чуждестранното дружество. Тези техни твърдения се подкрепят и от отразеното в изготвения за проверката протокол № 1583368/26.02.2021г., видно, от който същата е била свързана с проверка на осигуряваните от дружеството лица

На следващо място при съставянето на процесния АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да рефлектират върху неговата законосъобразност, като при съставянето му е участвал законния представител на дружеството, актът е съставен при участието на двама свидетели, а по форма и съдържание отговаря на изискванията на чл.42 от ЗАНН, като съдържа предвидените там реквизити. Противно на оплакванията в жалбата, същият съдържа пълно и надлежно описание на деянието, в частност предмета на облагаема доставка, датата на данъчното събитие, датата на изискуемост, както и крайния срок за надлежно изпълнение на задълженията по начисляване на данъка, а именно 15.11.2019г. - крайният срок за подаване на справка-декларация за месец октомври 2019г., в която е следвало да бъде отразена доставката. Предвид на това, съдът намира, че не е налице неяснота при описанието на извършеното, респективно не е ограничено правото на защита на дружеството жалбоподател.

На база така съставения АУАН е издадено процесното НП, последното съдържа всички предвидени в чл.57, ал.1 от ЗАНН реквизити и при неговото издаване съдът не констатира допуснати процесуални нарушения обосноваващи отмяната му. Налице е пълно съвпадение между АУАН и НП по отношение на фактическите и правни рамки на административно наказателното обвинение.

Възприетите от наказващата администрация обстоятелства напълно кореспондират и с установеното от съда, като при това АНО правилно е подвел установените факти под посочената материално правна норма и законосъобразно е констатирал, че е налице неизпълнение от страна на търговско дружество „Г.“ ООД на разпоредбата на чл.86, ал.1, вр. ал.2 ЗДДС. Това произтича от обстоятелството, че в нарушение на посочената норма, дружеството, се явява получател по вътреобщностно придобиване, и е регистрирано по ДДС лице по отношение на доставка на стоки- игрални автомати. От това за същото е възникнало задължение за начисляване на данък върху добавената стойност на основание чл.84 ЗДДС, чрез издаване на протокол по чл. 117 ЗДДС, но в срока, регламентиран в чл.117, ал.3 ЗДДС, дружеството не е предприело необходимите за това действия. "Г." ООД не е издало протокол, не е включило данъка при подаване на справката-декларация, нито в дневника за покупки за съответния период- месец октомври 2019г., в срок 15 дни от настъпване на изискуемостта. В настоящия случай същата се определя по правилата на чл.63, ал.3 ЗДДС, а данъчното събитие, което предполага изискуемостта, съгласно чл.63, ал.1, вр. чл.25, ал.2 ЗДДС е настъпило при прехвърляне на собствеността, което съгласно данните предоставени от дружеството и издадената фактури от страна на доставчика, е станало на 05.09.2019г., респективно 15-то число на следващия месец е моментът, в който данъкът е станал изискуем и възниква задължението за неговото начисляване. Дружеството жалбоподател не е сторило това в законоустановения срок, а именно до 30.10.2019г. включително, нито е включило размера на данъка при определяне на данъчния резултат за съответния период, нито го е

посочило в дневника за продажбите, с което нарушението се явява осъществено. Протоколът за начисляване на ДДС за доставката по фактура № 96113771/05.09.2019г. е издаден едва на 01.02.2020г.

Тук е мястото да се посочи, че изложените доводи относно доставки с периодично или непрекъснато изпълнение са неотносими към предмета на настоящото производство, доколкото процесната доставка касае не заплащане на лицензионни такси за определен период, а еднократна доставка на стока- игрално оборудване. Що се отнася до обстоятелството, че доставката има за предмет оборудване за игрална зала, чието използване, респективно съхранение по силата на Закона за хазарта е подчинено на особен режим, то следва да се отбележи, че посочените изисквания нямат отношение към разпоредбите на ЗДДС, по отношение на облагаемата доставка на стока, чрез която същото е придобито. Данъчният закон не провежда разграничение в това отношение по отношение доставките на стоки, подлежащи на разрешителен, лицензионен или друг административен режим, с оглед, на което видът на оборудването и неговото предназначение се явяват ирелевантни за съставомерността на нарушението.

От друга страна, за дружеството-жалбоподател, съществува възможност да приспадне дължимия върху доставката на услуга ДДС, доколкото съгласно изричната норма на чл.69, ал.1, т.3 ЗДДС, по отношение на същия може да се използва право на данъчен кредит. С оглед на това правилно е ангажирана административната отговорност за извършено нарушение по несвоевременно начисляване на ДДС, в съответствие с нормата на чл.180а, ал.1 от ЗДДС, която предвижда специален състав на административно-наказателна отговорност за лице, което не начисли ДДС, в установения срок и по отношение, на същия може да се използва право на данъчен кредит. Нарушението е извършено от юридическо лице, предвид, на което обсъждането на субективната страна се явява безпредметно.

Съдът не споделя съображението за маловажност на случая, тъй като независимо, че общественотоопасните последици не са елемент от състава, то това не означава, че такива не са настъпили. Напротив, в резултат на забавеното начисляване са накърнени обществените отношения свързани с отчетността на дружеството към приходната администрация, общия резултат в справката-декларация, а предвид естеството на доставката и тези свързани с проследяване и отчитане на доставки от други държави членки на ЕС. На следващо място, за маловажност на случая не свидетелства и размера на неначисления и дължим ДДС, като обстоятелството, че за същия е налице право на пълен данъчен кредит е отчетено от законодателя при формулиране на санкционната норма на чл.180а, ал.1 ЗДДС, поради което не следва да се отчита повторно при преценката на маловажността. Най-сетне в противовес на твърдението на жалбоподателя е и срокът на забавата, като следва да се изтъкне, че данъкът е бил начислен едва на 01.02.2020г. т.е. повече от три данъчни периода по-късно. С оглед на изложеното съдът намери, че не е допуснато нарушение на материалния закон от страна на наказващия орган, доколкото нарушението не разкрива особености, които да го определят като маловажен.

Посочената норма на чл.180а, ал.1 ЗДДС, предвижда на юридическо лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените срокове в случаите, когато данъкът е изискуем от лицето като платец по глава осма и за начисления данък лицето има право на пълен данъчен кредит, да се налага имуществена санкция в размер 5 на сто от неначисления данък, но не по-малко от 50 лв. Размерът на санкцията за нарушението, следователно е относително определен и зависи от размера на дължимия данък. Данъкът върху добавената стойност, по правило е равен на 20 % от стойността на доставката. В настоящия случай се касае за две доставки на стойност 130 000 евро, с левова равностойност 254 257.90 лева, което означава, че дължимият данък, който не е бил своевременно начислен е

равен на 50 851. 58 лева, както правилно е посочил

наказващия орган. Съгласно нормата на чл.180а, ал.1 ЗДДС, имуществената санкция е равна на 5 % от неначисления данък, т.е. 2542, 58 лева. Видно от изложеното размерът на наложената имуществена санкция е правилно определен, съгласно отразеното в санкционната норма на чл.180а, ал.1 ЗДДС, правило.

Ето защо, с оглед на изложените фактически и правни изводи, наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Предвид изхода на делото, следва да бъде уважено и направеното на основание чл.63, ал.3(актуална б3д, ал.4) от ЗАНН искане на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноси под формата на юрисконсултско възнаграждение. Основанието за това е нормата на чл.144 АПК, вр. чл.78, ал.8 ГПК и даденото в тази връзка задължително тълкуване на върховната съдебна инстанция в полза присъждането на възнаграждение определено според правилата на Наредбата за заплащане на правната помощ, в случай на представителство на административен орган от страна на юрисконсулт. В настоящото производство, въззиваемата страна- ТД на НАП-гр.София е била представлявана от надлежно упълномощен за това юрисконсулт, като съдът намери, че справедливият размер на възнаграждението, преценен в рамките указани на чл.27е Наредбата за заплащането на правната помощ, относим именно към защита в производства по ЗАНН е 80 лева, доколкото по делото не се отличава със специфика от фактическа или правна страна. Същото съобразно искането следва да бъде присъдено в полза на НАП, като първостепенен разпоредител с бюджетни средства.

Воден от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.5 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 585937-F617145 от 08.07.2021 година, директорът на дирекция СДО в ТД на НАП-гр.София е наложил на "Г." ООД, с ЕИК ***** имуществена санкция в размер на 2542, 58 лева на осн. чл.180а, ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл.86, ал.1, т.2 и т.3 ЗДДС, вр. чл.86, ал.2 ЗДДС.

ОСЪЖДА "Г." ООД, с ЕИК ***** да заплати на НАП сумата от 80/осемдесет/ лева, съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред АС-гр.София с касационна жалба по реда на АПК в четиринадесет- дневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____